

nistrativo común, a resolución e notificación nos procedementos administrativos para o recoñecemento de prestacións en materia de Seguridade Social, que se mencionan no anexo deste real decreto, produciranse nos prazos máximos que, con respecto a cada un deles, se indican naquel.

Disposición transitoria única. *Procedementos administrativos xa iniciados.*

O previsto neste real decreto non será de aplicación con relación ós procedementos administrativos iniciados con anterioridade á data da súa entrada en vigor.

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

Este real decreto entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid, o 7 de marzo de 2003.

JUAN CARLOS R.

O ministro de Traballo e Asuntos Sociais,
EDUARDO ZAPLANA HERNÁNDEZ-SORO

ANEXO

Prazo máximo de resolución e notificación nos procedementos

Denominación do procedemento	Prazo (días)
Pensión de xubilación na súa modalidade contributiva e pensión de vellez do seguro obrigatorio de vellez e invalidez (SOVI)	90
Prestacións de incapacidade permanente, as súas revisións, lesións permanentes non invalidantes e invalidez SOVI	135
Prestacións de morte e supervivencia e viuvez SOVI	90
Recargas das prestacións económicas en caso de accidente de traballo e enfermidade profesional	135
Prestacións por incapacidade temporal (pagamento directo)	30
Prestacións por maternidade	30
Prestacións por risco durante o embarazo	30
Asignacións económicas familiares por fillo a cargo	45
Prestación económica por nacemento de fillo	45
Prestación económica por parto múltiple	45
Recoñecemento do dereito á asistencia sanitaria	1
Asistencia sanitaria en desprazamentos ó estranxeiro	45
Revisión de oficio de actos declarativos de dereitos	135
Recoñecemento de prestacións devengadas e non percibidas	30
Prestacións outorgadas polo seguro escolar	90
Pensións de invalidez, na súa modalidade non contributiva	90
Pensións de xubilación, na súa modalidade non contributiva	90
Prestacións sanitarias complementarias. Réxime especial do mar	90
Reintegro de gastos por asistencia sanitaria prestada con medios alleos á Seguridade Social. Réxime especial do mar	90
Reintegro de gastos por asistencia sanitaria a traballadores no estranxeiro. Réxime especial do mar	90

Denominación do procedemento	Prazo (días)
Aboamento de gastos por desprazamento e axudas de custo por traslado de enfermos. Réxime especial do mar	90
Prestacións amparadas na normativa comunitaria europea ou en normas de convenios bilaterais, tratados ou acordos internacionais	180

7074 *REAL DECRETO 287/2003, do 7 de marzo, polo que se integran no réxime xeral da Seguridade Social os deportistas profesionais.* («BOE» 84, do 8-4-2003.)

No artigo 2 do texto refundido da Lei do Estatuto dos traballadores, aprobado polo Real decreto legislativo 1/1995, do 24 de marzo, está prevista como relación laboral de carácter especial a dos deportistas profesionais, e o réxime xurídico aplicable á dita relación laboral é o contido no Real decreto 1006/1985, do 26 de xuño.

Ben que en virtude dese carácter laboral da relación dos deportistas profesionais se podería ter deducido a inclusión directa no campo de aplicación do réxime xeral, ó abeiro do previsto no punto 1 do artigo 97 do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social, aprobado polo Real decreto legislativo 1/1994, do 20 de xuño, o certo é que a incorporación dos diferentes grupos de deportistas se veu producindo de maneira gradual por medio de sucesivas normas regulamentarias. Así aconteceu con respecto ós ciclistas profesionais e ós xogadores profesionais de baloncesto e de balonmán.

Ó existir neste momento diversos colectivos de deportistas profesionais pendentes da aludida integración, parece oportuno con respecto a estes, e na procura dunha economía normativa e por motivos de seguridade xurídica, facer coincidir nunha única norma a integración de todos eles no réxime xeral da Seguridade Social, en lugar de continuar espaciando a integración, dando orixe a sucesivos reais decretos de contido coincidente.

Na súa virtude, de acordo co artigo 97.2.l) do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social, aprobado polo Real decreto legislativo 1/1994, do 20 de xuño, por proposta do ministro de Traballo e Asuntos Sociais, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 7 de marzo de 2003,

DISPÕÑO :

Artigo 1. *Inclusión no réxime xeral.*

Na data de entrada en vigor deste real decreto, quedan incluídos no réxime xeral da Seguridade Social os deportistas profesionais comprendidos no ámbito de aplicación do Real decreto 1006/1985, do 26 de xuño, polo que se regula a relación laboral de carácter especial dos deportistas profesionais, e que non fosen con anterioridade incorporados de maneira expresa no citado réxime xeral.

Artigo 2. Acción protectora.

A acción protectora dispensada ós deportistas profesionais será a establecida no artigo 114.1 do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social.

Artigo 3. Cotización.

Os deportistas profesionais incluídos no ámbito de aplicación deste real decreto seralles de aplicación, para efectos de cotización, o establecido no artigo 34 do Regulamento xeral sobre cotización e liquidación doutros dereitos da Seguridade Social, aprobado polo Real decreto 2064/1995, do 22 de decembro.

Artigo 4. Obrigas empresariais.

Os clubs, entidades deportivas e organizadores de espectáculos ou actividades deportivas, nos termos previstos no Real decreto 1006/1985, do 26 de xuño, terán a consideración de empresarios para efectos das obrigas que para estes se establecen no réxime xeral da Seguridade Social.

Disposición derradeira primeira. Habilitación regulamentaria.

Autorízase o ministro de Traballo e Asuntos Sociais para dicta-las disposicións necesarias para a aplicación e o desenvolvemento do previsto neste real decreto.

Disposición derradeira segunda. Entrada en vigor.

Este real decreto entrará en vigor o primeiro día do segundo mes seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid, o 7 de marzo de 2003.

JUAN CARLOS R.

O ministro de Traballo e Asuntos Sociais,
EDUARDO ZAPLANA HERNÁNDEZ-SORO

MINISTERIO DE ECONOMÍA

7253 *ORDE ECO/805/2003, do 27 de marzo, sobre normas de valoración de bens inmobles e de determinados dereitos para certas finalidades financeiras. («BOE» 85, do 9-4-2003.)*

Esta orde establece normas para o cálculo do valor de taxación de bens inmobles e de determinados dereitos reais para as finalidades previstas no seu ámbito de aplicación, así como para a elaboración de informes e certificados nos que se formalizará. Estas normas pretenden, continuando na liña do Real decreto 775/1997, do 30 de maio, sobre o réxime xurídico de homologación dos servizos e sociedades de taxación, potencia-la calidade técnica e formal das valoracións co obxectivo último de protexer máis e mellor os intereses de terceiros na súa condición de investidores ou asegurados. Convén lembrar que esta orde non contén ningunha disposición de tipo subxectivo relacionada coa capacidade para taxar nin para designa-lo taxador, a cal se rexe polas normas regulamentarias correspondentes segundo a finalidade da taxación.

O cálculo e a formalización do valor de taxación estaba regulado pola Orde do 30 de novembro de 1994

sobre normas de valoración de bens inmobles para determinadas entidades financeiras. Esta disposición, que agora se derroga, era o último expoñente dunha regulación que tiña como orixe a Lei da regulación do mercado hipotecario. A Orde de 1994 contribuíu de forma decisiva a perfecciona-lo funcionamento do mercado de taxación para finalidades financeiras.

Non embargante, considerouse aconsellable a súa substitución por un novo texto. Os motivos para este cambio normativo son basicamente tres:

a) A aclaración terminolóxica dalgúns aspectos relacionados coa valoración de bens inmobles para a finalidade hipotecaria e de fondos de pensións. Algúns desenvolvementos recentes no ámbito europeo tenden a diferenciar valor de mercado (o valor nun momento do tempo) e valor hipotecario (o valor sustentable no tempo). Aínda que formalmente a Orde de 1994 baseaba o cálculo do valor de taxación no valor de mercado, a obriga de utilizar unha metodoloxía estricta e rigorosa baseada no principio de prudencia conducía ó cálculo dun valor de taxación equiparable ó valor hipotecario. Para emendar este problema, máis formal ca material, introduciuse na orde o valor hipotecario como base para a obtención do valor de taxación de bens inmobles para as finalidades hipotecaria e de fondos de pensións, facendo explícitas algunhas prácticas destinadas a respecta-lo principio de prudencia. En todo caso, debe subliñarse que estas modificacións non supoñen en modo ningún unha ruptura nas normas de cálculo do valor de taxación, senón tan só un axuste aclaratorio inscrito na vontade xeral de continuidade que inspira a orde.

b) A adaptación do cálculo do valor de taxación e a súa formalización á lexislación aprobada recentemente. En efecto, desde a entrada en vigor da Orde de 1994 aprobáronse novas normas que a afectan directa ou indirectamente. Entre elas destacan a Lei 6/1998, do 13 de abril, sobre réxime do solo e valoracións, a Lei 46/1998, do 17 de decembro, sobre introducción do euro, o Real decreto lei 14/1999, do 17 de setembro, sobre sinatura electrónica, o Real decreto 2486/1998, do 20 de novembro, polo que se aproba o Regulamento de ordenación e supervisión dos seguros privados, e o Real decreto 845/1999, do 21 de maio, de modificación parcial do Real decreto 1393/1990, do 2 de novembro, polo que se aproba o regulamento da Lei 46/1984, do 26 de decembro, reguladora das institucións de investimento colectivo en relación coas sociedades e fondos de investimento inmobiliarios e se dispoñen outras medidas financeiras.

c) A introducción das melloras de tipo técnico e formal froito da experiencia na aplicación práctica da Orde de 1994, tanto por parte dos organismos supervisores como das entidades e das sociedades e servizos de taxación.

A orde consta de 88 artigos, cinco disposicións adicionais, unha disposición transitoria, unha disposición derogatoria e tres disposicións derradeiras. Os artigos estrutúranse en catro títulos e estes en capítulos e seccións.

O título I contén as disposicións xerais: o ámbito, principios e definicións; as comprobacións mínimas e documentación dispoñible; os condicionantes e advertencias, tanto xerais coma específicas, e en xeral todas aquelas cuestións que o taxador deberá ter en conta tanto no ámbito técnico coma no formal.

O título II contén as disposicións técnicas encamiñadas á determinación do valor de taxación dos distintos obxectos de valoración e para as distintas finalidades. Para iso regúlanse os distintos métodos técnicos de valoración e a valoración dos distintos bens e dereitos. Todo o seu contido está baseado no principio de prudencia